

[Holstein.]

forstaar alting, men ved ingenting. Men der er ogsaa mange fremmede Politikere og Diplomater, som ved meget og forstaar meget af de politiske Forhold, ogsaa i de mindre Lande, ogsaa i Kongeriget Danmark. Den højtærede Udenrigsminister er paa Vildspor, naar han tror at kunne affærdige Udlandets Dom om dansk Afrustningspolitik med en Henviisning til Ukendskab til danske Forhold. Det er netop den store Fejl, at Ministeren tror, at dansk Afrustningspolitik kan og skal maales alene med en hjemmelavet radikal Alen og ikke med en udenrigsk storpolitisk Alen.

Men affærdiger den højtærede Udenrigsminister overlegent Udlandets Udtalelser som Udtryk for Ukendskab til danske Forhold og de Konservatives Citater af dem som Vidnedsbyrd baade om konservativ Ukendskab til fremmede Politikere og konservativ Ukendskab til det, den højtærede Udenrigsminister „kalder de faktiske Forhold, hvorunder Danmark lever“, ja, saa fejler han os simpelt hen ud af Diskussionen, naar vi kommer med Krav om et tidsvarende hensigtsmæssigt og redeligt Forsvarsberedskab; thi vi gør, siger han, ikke det svageste Forsøg paa at paavise, „hvorledes dette Forsvarsberedskab skulde kunne løse de kampmæssige Opgaver, hvis Betydning vi synes at tro paa. Hele det forstandsmæssige Grundlag for vor Optræden er borte; vi skaber os blot et stemningsmæssigt Grundlag ved den Samling af Citater, paa hvilken vi lever.“ — Det er ordret citeret.

Jeg skal hertil bemærke, at jeg tror, at den Opgave, som et redeligt og virkningsfuldt Forsvar, afpasset efter Tiden og Forholdene omkring os, skal indrettes paa at kunne tage op, simpelt hen er den at sikre den danske Stats nationale Selvbestedelsesret og Hovedlandsdelenes Uafhængighed en kort Tid, fordi Sikringen blot en kort Tid af vor statslige Selvstændighed og territoriale Uafhængighed kan blive af uoverskuelig Værdi for Danmarks Fremtid.

Det er paa en tilsvarende principiel Grundopfattelse af det nationale Forsvars Formaal og Opgave, at andre smaa Stater, hvis Stilling ogsaa er udsat og prekær, som Holland, Belgien, Svejts, Finland og Østersøstaterne, indretter deres Militærberedskab. Sagen er ikke saa umenneskelig og umulig, som den højtærede Udenrigsminister i sine mærkværdige Forstandighedsbetragtninger søger at gøre den til.

Naar imidlertid den højtærede danske

Regering stiller Rigsdagen overfor sit ekstraordinære Forslag om at forhindre det danske Folk i at kunne føre en Forsvarskamp for sin Tilværelse som selvstændig Stat, saa kan den højtærede Regering ikke fortænke Oppositionen i, at den ogsaa for sit Vedkommende rejser et ekstraordinært Krav, nemlig om at faa Kendskab til det danske Diplomatis Oplysninger om det udenrigspolitiske Grundlag og Baggrunden for Regeringens ekstraordinære Skridt. Regeringens usædvanlige Aktion afføder som naturlig Konsekvens Oppositionens usædvanlige Aktion. Vi har Ret til i et saadant Tilfælde i størst muligt Omfang at faa Kendskab til den udenrigspolitiske Baggrund for Regeringens Handlemaade.

Den højtærede Udenrigsminister henviser til, at kun det udenrigspolitiske Nævns Medlemmer kan han gøre bekendt med fortrolige Gesandtskabsindberetninger, fordi Nævnets Tavshedspligt er sikret ved Straffebestemmelser. Men hvis denne parlamentariske Institution er det modsatte af et politisk Danaidekar, nemlig et Kar, i hvilket Ministeren kan blive ved at hælde politiske Oplysninger, uden at noget som helst nogen Sinde, direkte eller indirekte, siver ud — endsigte at det nogen Sinde strømmer over —, og dette Nævns Medlemmer aldrig under nogen Form, direkte eller indirekte, parlamentarisk gennem Tale, Interpellation eller Forslag her i Tinget, journalistisk gennem Dagspressen, personligt kan henvende sig til Befolkningen og den offentlige Mening, saa er det Nævn ikke alene ikke en demokratisk Institution, men overhovedet ingen praktisk politisk Nytte til i en demokratisk styret Stat.

Jeg kæmpede i sin Tid forgæves for, at det skulde være et staaende Folketingsudvalg for udenrigske Anliggender med lignende diskretionære Forpligtelser som andre Udvalg, særlig Finansudvalget, og altsaa af lignende Form, som tilsvarende udenrigspolitiske Udvalg har i de fleste Landes demokratiske Forfatninger og parlamentariske Praksis. Men i den Form, det fik, var jeg vis paa, at det vilde blive misbrøgt af Regeringer i Bekneb til at give Befolkningen en Skingaranti for, at Regeringens udenrigspolitiske Vandel er udadledig, og til at sikre Regeringen mod at komme til at staa til Regnskab her i Tinget for begaaede udenrigspolitiske Fejl og Forsømmelser. Mine Forventninger er ikke blevet skuffet.

Den højtærede Udenrigsminister savner